

Radni dan u klaonici

iz perspektive dviju doktorica veterinarske medicine

Zovem se Gabriela i diplomirala sam na Veterinarskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu 2016. godine na Zavodu za higijenu, tehnologiju i sigurnost hrane. Prilikom upisa studija veterina nije bila moj prvi izbor, htjela sam upisati stomatologiju, no život se posložio tako da sam ostala na veterini. Odmah sam na početku znala da se želim baviti sigurnošću hrane, a to potvrdila nakon CEEPUS stipendije u Brnu na programu Food safety. No nakon diplome SOR sam odradila u Ministarstvu okoliša i energetike, u službi za bioraznolikost. Taj posao mi je bio poprilično monoton i nije bio ono o čemu sam sanjala za vrijeme studija.

Posljednje dvije godine radim u kontrolnom tijelu Veterinarske stanice Vrbovec, u mesnoj industriji PIK Vrbovec. Većinu vremena raspoređena sam u laboratoriju za trihinelu, no uz nadzor i mentorstvo starijih kolega učila sam se i radu na liniji i službenim kontrolama u proizvodnom pogonu. Također, kako su veterinari raspoređeni u cijelom proizvodnom dijelu, osobita je briga za dobrobit životinja na ulazu u klaonicu, a kontrola dobrobiti uključuje i vođenje obrazaca i elektroničke baze HPA-a. Sada, nakon što su mi istekle dvije godine staža, mogu polagati državni stručni ispit te dobiti ovlaštenje za samostalan rad. Imala sam sreću da krenem učiti i raditi u organizaciji dobronamjernih ljudi koji imaju strpljenja nesebično prenijeti iskustvo i znanje. Posao mi se sviđa jer je neobičan i mali broj kolega završi na ovakvom radnom mjestu. Svakodnevno ste uključeni u domove svih obitelji, osiguravanje zdravstveno higijenski ispravnih proizvoda životinjskoga podrijetla, mesa, mlijeka, meda, ribe, i kada sve sagledate, zvuči kao altruistično zanimanje. Nažalost, mislim da većina razmišlja kako će raditi u maloj praksi ili u farmaceutskim prodajnim predstavništvima, možda jer je i takva klima na fakultetu, no razmislite i o ovoj opciji.

Radi se u dvije smjene, a vikendima su dežurstva na kojima se kolege izmjenjuju. Radni

dan započinje rano ujutro. Kako živim u Zagrebu, a radim u Vrbovcu, budim se u pet ujutro. U laboratoriju se pripremaju i pregledavaju uzorci na trihinelu umjetnom probavom, svaki se dan prati stanje kemikalija, a u slučaju da se provodi nadzor uzimaju se uzorci i šalju u Hrvatski veterinarski institut na pregled. Postoji i dio s administracijom gdje se popunjavaju elektroničke baze i vode interne evidencije. Posao je fizički zahtjevan, uključuje stajanje, temperaturne ra-

Slika 1. Moj uobičajeni radni dan u laboratoriju, Anja

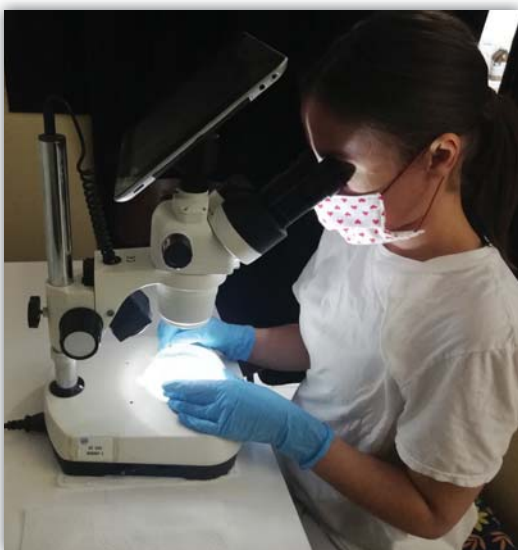

Slika 2. Ispunjavanje evidencija sljedivosti, stanja kemikalija, Gabriela

Slika 3. Priprema uzoraka za mikroskopiranje, Anja

Slika 4. Mikroskopiranje uzorka, pretraživanje na trihinelu, Anja

Slika 6. U pauzi od ispunjavanja evidencija, Anja i Gabriela

zlike u kratko vrijeme, fizičku dinamiku, morate biti koncentrirani i širom otvorenih očiju kako vam ni jedna patološka promjena ne bi promaknula, traži brzo razmišljanje i brzo djelovanje. Nakon posla imam vremena za otići na vježbanje, družiti se s prijateljima, provoditi vrijeme sa suprugom i obitelji.

Veterinarska struka pruža mnoge mogućnosti, samo se za njih treba odvažiti, pogotovo u vrijeme kad se u svijetu pojavljuju bolesti, COVID-19, afrička svinjska kuga, o kojoj ovisi zdravlje ljudi, životinja i naposljetku ekonomija, a veterinar je jedna od najvažnijih karika jer brine o jednom zdravlju.

Gabriela Petro, dr. med. vet

Ja sam Anja Garašanin i dolazim iz maloga mjesta Bojnikovec, pokraj Križevaca. Mlada sam mama 20-mjesečne curice Brune. Moj muž je, također, veterinar pa su veterinarske teme vezane za posao katkad neizbježne u našem domu. Odrasla sam na malom gospodarstvu, gdje su djed i baka držali krave, svinje i kokoši, pa sam od malih nogu bila u doticaju sa životinjama i veterinarima.

Veterinarski sam fakultet završila prije četiri godine. U šest godina studiranja bilo je uloženo mnogo truda i odricanja. Diplomski sam rad pisala na Zavodu za biologiju i patologiju riba i pčela, kod prof. dr. sc. Ivane Tlak Gajger. Upravo me područje pčela i riba najviše zanimalo u posljednjim godinama studija. Spletom okolnosti završila sam u sasvim drugom području veterine.

Trenutačno radim u Veterinarskoj stanici Vrbovec, kontrolnom tijelu PIK Vrbovca. Moj posao uključuje rad na liniji, pregled organa i trupova svinja i goveda, trihineloskopski pregled i administraciju vezanu za sve to. Radi se u smjenama od osam sati i uvijek postoji mogućnost prilagodbe s drugim kolegama, ako je to potrebno. Velika je prednost posla i svakodnevni topli obrok.

Ne završi mnogo kolega u ovom poslu. No upravo se na ovom poslu i području veterine vidi koliko je zapravo veterinar prisutan u svakom domu i koliko se kontrolom sigurnosti hrane i mesa čuva i pazi sveukupno čovječanstvo.

Anja Garašanin, dr. med. vet.